एतद्धरेर्विक्रीडितंशृण्वतामंतेश्रीनारायणोगतिर्भवति महापुण्यंस्वर्गादिप्रदम् अलंपवित्रमतिशयेनशोधकंधन्यंधनावहम् यशस्यंकीर्तिकरम् आयुषश्चाशिषांचपदंस्थानंपरित्राणंवा प्राणानामिंद्रियाणांचपदम् अंगहेविदुर ॥ ३८ ॥ इतितृतीयेटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९॥ विशेवराहजन्मादिव्यवधानादथादितः सर्गोऽनुस्मार्यतेवक्तुमन्वयंप्रस्तुतंमनोः ॥१ ॥ प्रतिष्ठांस्थानम् अध्यस्यप्राप्य सौतेसूतस्यरोमहर्षणस्यपुत्र अवरमर्वाचीनंजन्मयेषांतेषामीश्वरेलीनानांमार्गायनिर्गमायकानिद्वाराणिकृतवान् अर्वाचीनान्प्राणिनः कैरुपायैः सृष्टवानित्यर्थः ॥ १ ॥ वि

एतन्महापुण्यमलंपवित्रंधन्यंयशस्यंपदमायुराशिषाम् ॥ प्राणेंद्रियाणांयुधिशौर्यवर्धनंनारायणोंऽतेगतिरं गशृण्वताम्॥ ३८॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः॥ १९॥ ॥ ७॥ शौनकउवाच महींप्रतिष्ठामध्यस्यसौतेस्वायंभुवोमनुः॥ कान्यन्वतिष्ठत्द्वाराणिमार्गायावरजन्मनाम् ॥ ॥ १ ॥ क्षत्तामहाभागवतःकृष्णस्यैकांतिकःसुहृत्॥ यस्तत्याजाग्रजंकृष्णेसापत्यमघवानिति॥ २ ॥ द्वैपाय नादनवरोमहित्वेतस्यदेहजः॥ सर्वात्मनाश्रितःकृष्णंतत्परांश्चाप्यनुव्रतः॥ ३ ॥ किमन्वपृच्छन्मैत्रेयंविरजा स्तीर्थसेवया॥ उपगम्यकुशावर्त्तआसीनंतत्त्ववित्तमम्॥ ४॥ तयोःसंवदतोःसूतप्रवृत्तास्त्यमलाःकथाः॥ आ पोगांगाइवाघघ्नीर्हरेःपादांबुजाश्रयाः॥ ५॥ तानःकीर्तयभद्रंतेकीर्तन्योदारकर्मणः॥ रसज्ञःकोऽनुतृप्येतहरि लीलाऽमृतंपिबन्॥ ६॥ एवमुग्रश्रवाःपृष्टऋषिभिर्नैमिषायनैः॥ भगवत्यर्पिताध्यात्मस्तानाहश्रूयतामिति॥ ॥ ७॥ सूतउवाच हरेर्धृतक्रोडतनोःस्वमाययानिशम्यगोरुद्धरणंरसातलात् ॥ लीलांहिरण्याक्षमवज्ञ याहतंसंजातहर्षोमुनिमाहभारतः॥ ८॥

दुरमैत्रेयसंवादेनैवैतत्ज्ञास्यतइतितमेवसंवादंप्रष्टुमाह क्षत्तेतिपंचभिः श्रीकृष्ण सुहृत्त्वेहेतुः यइति दुर्योधनादिभिरपत्यैः सहितमग्रजंधृतराष्ट्रम् अघवान्कृतापराधइतिहेतोः श्रीकृष्णोक्तमंत्रानादरात् यस्तत्याज ॥ २ ॥ अन वरः अन्यूनः महित्वेमहिम्नि ॥ ३ ॥ कुशावर्त्तेगंगाद्वारे ॥ ४ ॥ यत्किमपिपृच्छतुकिंतवेतिचेत्तत्राह तयोरिति अघघ्नीः अघघ्न्यः नूनंकथाः प्रवृत्ताः ॥ ५ ॥ कीर्तन्यानिकीर्तनार्हाणिउदाराणिकर्माणियस्यहरेः ॥ ६ ॥ एवमितिव्यासवाक्यम् उग्रश्रवाः रोमहर्षणपुत्रः नैमिषमयनमाश्र योयेषाम् अर्पितमध्यात्मंमनोयेन ॥ ७ ॥ गोः उद्धरणंलीलांहिरण्याक्षंचावज्ञयाहतंनिशम्य भारतोविदुरः ॥ ८ ॥